

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Radimem Kadlčákem ve věci

žalobkyně: **M. K.**, narozená X
bytem X
zastoupená zmocněncem W. K., narozeným X
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 7. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 14. 4. 2025, č. j. X, Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 9. 4. 2025 totiž žalobkyně nebyla invalidní, neboť se v jejím případě sice jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ale pokles pracovní schopnosti činil pouze 30 %. Námitky žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaná následně rozhodnutím ze dne 3. 7. 2025, č. j. X, zamítla. Proti tomuto rozhodnutí žalované poté žalobkyně podala předmětnou žalobu.
2. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení. Žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, která je jako institut upravena v části třetí hlavy druhé prvním dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tj. v § 65 až § 78. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze takovou žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Dle § 72 odst. 4 s. ř. s. současně platí, že zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.
3. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
4. Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle odst. 2 věty první téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

určil počátek lhůty. Podle odst. 3 věty první stejného ustanovení, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

5. Soud v daném případě zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobkyni řádně doručeno – konkrétně prostřednictvím datové schránky jejího zmocněnce – dne 6. 7. 2025, jak se jednoznačně podává z doručky datové zprávy (č. 1. 19 soudního spisu), která byla soudu předložena žalovanou spolu s napadeným rozhodnutím. Sama žalobkyně v žalobě nesprávně tvrdila, že k doručení napadeného rozhodnutí došlo dne 14. 7. 2025.
6. Poslední den dvouměsíční lhůty pro podání žaloby tedy nastal v pondělí 8. 9. 2025, jelikož 6. 9. 2025 byla sobota, a proto se konec lhůty posunul na nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Žalobkyně však prostřednictvím datové schránky zaslala předmětnou žalobu až dne 9. 9. 2025, a to věcně a místně nepřislušnému Okresnímu soudu v Chomutově (viz záznam a ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Okresního soudu v Chomutově; č. 1. 3 soudního spisu), ačkoliv ji výslovně adresovala Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Chomutově [pozn. soudu – taková pobočka neexistuje; viz přílohy 2 a 5 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů]. Při posuzování včasnosti žaloby tedy bylo třeba vycházet z faktu, že žalobkyně žalobu zaslala Okresnímu soudu v Chomutově. Uvedený okresní soud sice danou žalobu postoupil, avšak ta byla zdejšímu soudu doručena až dne 18. 9. 2025 (č. 1. 1 soudního spisu), tedy 10 dnů po uplynutí zákonné dvouměsíční lhůty k podání žaloby. Žaloba tak byla v posuzované věci podána opožděně.
7. Pro zachování lhůty k podání žaloby ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. totiž bylo třeba, aby ji žalobkyně nejpozději dne 8. 9. 2025 předala soudu nebo jemu zaslala prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předala orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobkyně v řešeném případě neučinila.
8. Nutno v projednávaném případě doplnit, že nepřislušný Okresní soud v Chomutově, kterému žalobkyně žalobu zaslala, zjistil, že žaloba je ve skutečnosti adresována zdejšímu soudu (byť s uvedením neexistující pobočky). Okresní soud tak zcela správně krátkou cestou předal žalobu zdejšímu soudu, jemuž byla – podle údaje v záhlaví – adresována. Ostatně žalobkyně byla v napadeném rozhodnutí odpovídajícím způsobem poučena o možnosti podat proti rozhodnutí žalované žalobu právě dle § 7 odst. 1 a 3 s. ř. s. Stalo se tak nicméně až dne 18. 9. 2025 a tento den je proto nutné považovat za den podání žaloby. Za daných okolností, kdy žaloba nebyla určena okresnímu soudu, nemohl okresní soud postupovat podle § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, tedy žalobu odmítnout a poučit žalobkyni o tom, že může podat žalobu u soudu rozhodujícího ve správním soudnictví (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2017, č. j. 46 A 36/2017-45, nebo ze dne 26. 4. 2019, č. j. 45 Az 4/2019-22).
9. V nyní řešené věci pak nelze dle názoru soudu použít závěr vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2013, č. j. 4 Ads 72/2013-30, který se týkal zachování lhůty podle § 72 odst. 3 s. ř. s. Jednalo se o skutkově odlišný případ, v němž byla žaloba podána u okresního soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení, který

postupoval nesprávně při postoupení věci soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví. O takovou situaci v nyní pojednávaném případě nešlo, neboť žalobkyně v záhlaví žaloby zcela jasně deklarovala, že k projednání věci je věcně a místně příslušný zdejší soud (tj. Krajský soud v Ústí nad Labem), o čemž byla také v napadeném rozhodnutí srozumitelně informována, přičemž tak žalobu toliko zaslala prostřednictvím Okresního soudu v Chomutově.

10. Z usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 16. 9. 2014, č. j. 59 A 72/2014-24, přitom vyplývá, že „*ustanovení § 72 odst. 3 s. ř. s. nelze aplikovat za situace, kdy je žaloba výslovně adresována věcně a místně příslušnému krajskému soudu jako soudu správnímu, ale je podána včas prostřednictvím soudu okresního rozhodujícího v občanském soudním řízení, který ji neformálně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu soudu po zákonné dvouměsíční lhůtě k podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s.*“.
11. Protože okresní soud není orgánem, který má povinnost podání doručit, nelze použít ani pravidlo o zachování lhůty upravené v § 40 odst. 4 s. ř. s.
12. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 51/2007-55, č. 1790/2009 Sb. NSS, platí, že „*kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu podaná u nepříslušného soudu je včasná tehdy, jestliže byla ve lhůtě k podání kasační stížnosti odeslána krajskému soudu, který napadené rozhodnutí vydal, případně Nejvyššímu správnímu soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.)*“. Obdobně je třeba postupovat v případě, kdy je u nepříslušného soudu podána žaloba adresovaná soudu příslušnému.
13. Lze tedy uzavřít, že žaloba byla podána až dne 18. 9. 2025, kdy ji Okresní soud v Chomutově předal zdejšímu soudu, jakožto adresátovi označenému v záhlaví žaloby.
14. S ohledem na vše výše uvedené soud shledal, že žalobkyně podala žalobu opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. výrokem I. usnesení žalobu pro opožděnost odmítl.
15. Pouze nad rámec dříve popsaného soud doplňuje též fakt, že by danou žalobu bylo třeba odmítnout jako opožděnou i v případě, že by tato byla (zcela hypoteticky) v souladu se zákonem podána dne 9. 9. 2025, neboť jak už bylo v podrobnostech dříve vyloženo, posledním dnem dvouměsíční lhůty pro podání žaloby ve věci bylo pondělí 8. 9. 2025.
16. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. výrokem II. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. října 2025

Mgr. Radim Kadlčák v. r.
samosoudce